

Z O B S A H U:

- ☞str.2 Európsky metodistický festival
- ☞str.3 Písmo sväté
- ☞str.4 Je Bono z U2 kresťan?
- ☞str.5 Bývalý väzeň - misionárom
- ☞str.6 Hudba a spev v období reformácie
- ☞str.7 Novoročný detský kútik
- ☞str. 8 Kalendár akcií

V Tvojej ruke sú moje časy...
 Ž 31,16

Málokedy myslíme intenzívne na čas, snád' iba s výnimkou, keď niekde meškáme. Čas je ako rieka, ktorá nás všetkých unáša dolu prúdom. Kam nás nesie? Čo počas tohto výletu robíme? Veľa ľudí má problémy s manažmentom času, s tým, aby na prvé miesto dali najdôležitejšie veci. Tie, ktoré sú dôležité.

Ak sú pre nás veci naozaj dôležité v tomto novom roku, potom na prvé miesto by som postavil to, aby sme sa dostali bližšie k Bohu, aby sme rástli v láske nášho Spasiteľa a vykonávali Jeho vôľu pre náš život. To nám totiž pomôže preniesť sa cez akékoľvek úskalie, ku ktorému nás môže rieka času doniesť. Žalm 31 je skoro celý modlitbou. Je typom modlitby, ktorú by sa mal človek modliť ustavične. Oslovuje Boha, ktorý je síce nad človekom v zmysle veľkosti a moci, ale súčasne s človekom, na ktorom mu záleží a vychováva ho vzťahom lásky, i keď je človek hriešny a pre svoj hriech i pre hriechy druhých sa dostáva do problémov.

Pán Ježiš, Boh - Syn, vyjadril vzorec vzťahu svet – človek – Božia blízkosť (pokoj) známymi slovami potešenia: „Na svete máte súženie, ale dúfajte (v pôvodine: THARSEITE = buďte dobrej mysle, majte odvahu, dôverujte), ja som premohol svet.“ (J 16,33)

Ježiš sa stotožnil s nami vo svojom narodení do ľudskej podoby, v marení a pokorení hriechu, keď za nás trpel, a dovolil nám, aby sme sa my s Ním stotožnili v Jeho víťazstve. To nám otvára úžasné možnosti. Jeho víťazstvo si smieme priradiť.

Čo to znamená pre mňa? Ak prispôsobím svoj život Jeho životu, ak k Nemu dôverne pril'nem, potom keď On víťazí, ja víťazím. Vlastne žijem životom a víťazstvami Pána Ježiša. To síce neznamená, že nebudem mať súženie, ale znamená to transformáciu (premenu) súženia na dobro, keď ho vložím do Božích rúk.

Pavel Procházka

NOVOROČNÁ

Neobzeraj sa za minulosťou, hlad' vpred!
 Rozmýšľaj nad budúcnosťou a už nikdy späť!

Aj keď ešte treští zima a ja píšem svieže verše. Nadovšetko je mi kniha, vonku cítiť tiché marše.

Srdce moje drgľuje, novoročné verše pejú. Pokoj ľudský kraľuje, ľudia - deti túžby majú.

Nové predsavzatia vezmi zas, pridržaj sa svojej viery. Už je počuť tichý hlas, známou pieseň o pokoji.

Viliam Rác

Žrnká múdrosti

Nijaký dar tak nepovznáša darcu i obdarovaného ako dôvera.

Dávanie je výsada, nie bremeno.

JACOB ARMINIUS

(známy tiež menom Jacob Harmenszoon alebo Jakob Hermann 1560-1609) bol holandský teológ, ktorý študoval a vyučoval reformovanú teológiu, no neskôr sa s kalvinizmom rozišiel. Dostal sa do rozporu s Kalvínovým dôrazom na nepodmienené vyvolenie a neprekonaliteľnú milosť. Po jeho smrti synoda v Dordrechte (1618-19) potvrdila ultra-kalvinizmus ako reakciu na rastúci vplyv Arminovho učenia. Následkom toho znemožnili kázať stovkám arminianov, ktorí sú tiež známy pod menom „remonstráti“. Ale arminianizmus nebol porazený. Jeho silný dôraz na slobodnú vôľu, spasenie pre všetkých a možnosť odolať či vypadnúť z milosti, bol naďalej živý a vplyvný a našiel vari najsilnejšieho zástancu v osobe Johna Wesleyho.

PP

Neuveriteľný príbeh na 15. kongrese metodistickej cirkvi

Od 27. do 30. októbra 2005 sa v Nemecku v „Haus des Gastes“, v meste Braunfels konal 15. kongres metodistickej cirkvi. Zišli sa tam metodisti z celej Európy aj z Východnej časti Afriky, z Kambodže. Ja, ako jediný Slovák, som sa zúčastnil na tomto kongrese spolu s 29 bratmi z Českej republiky. Bol tam zaujímavý program, 9 workshopov. Jeden z nich moderoval aj kazateľ z Kambodže menom Barnabáš Man. Hovoril tam svoje svedectvo a aj svoj životopis. Na jeho seminári som sa s ním mohol aj osobne porozprávať. Hovoril svoj životný príbeh o tom, že pochádza z budhistickej rodiny a ako bol vo svojej krajine prenasledovaný červenými kmérmami, ktorí mu vyvraždili skoro celú rodinu. Pochádzal z deviatich detí, zo štyroch chlapcov a 5 dievčat. Červení kméri mu zabili troch bratov a štyri sestry. On a tam ho prenasledovali korokey sa s rodinou nesmel opäť zavrieť. V Kambodži sa vláda podporuje evanjelizáciu. Narodil sa v roku 1950 a rodina na štúdium za budhizmom. Rodina na štúdium na škole a aj kvôli tomu ho jeho otec chcel zabiť. Barnabáš musel utiecť z domu. Utekol do Thajska, kde bol 8 rokov väznený. Zložil 400 piesní a teraz je generálnym pastorom pre Kambodžu. Na konci nášho rozhovoru som od neho dostal CD s thajskými a kambodžskými chválami, ktorého bol producentom. Dostal som aj DVD jeho evanjelizácie v Kambodži a šatku z Kambodže. Tieto dary dostali okrem mňa jednotliví zástupcovia z každej krajiny, ktorá sa zúčastnila kongresu.

Bol to požehnaný čas strávený v rodine bratov a sestier z Čiech. Chcem im poďakovať za to, že ma zobrali na tento kongres ako vyslanca Slovenskej republiky.

Miloš Volner

J E T O M O Ž N É ? ? ?

Bratislavu vybrali za miesto Európskeho metodistického festivalu!

Uskutoční sa v dňoch

1. až 5. augusta 2007

Rozhodol o tom medzinárodný prípravný výbor zástupcov európskych metodistických cirkví na decembrovom zasadnutí v Bratislave. Príhovory, semináre a hudobné udalosti - happeniny počas festivalu budú zamerané na úlohu detí, mládeže a seniorov v cirkvi. Očakáva sa, že festival navštívi asi 1000 ľudí z celej Európy.

PP

Prípravný výbor Európskeho festivalu sa stretol v dňoch 8. - 9. 12. 2005 v Bratislave. Tento výbor sa skladá z 16 členov, ktorí pochádzajú z rôznych krajín Európy. Za úlohu má koordinovať prípravu programu a organizačné zabezpečenie festivalu. Na rokovaní sme sa zhodli na tom, že priestory Ekonomickej univerzity v bratislavskom Horskom parku sú vhodné na túto akciu, kde sa očakáva účasť až 1000 ľudí. Hlavnou témou festivalu bude „**Pod'me oslavovať**““. Festival tohto rozsahu bude pre nás na Slovensku veľkou udalosťou, ale aj výzvou pre organizačný tím. Prosím vás preto o modlitby za prípravu. Verím, že Slováci sa zúčastnia v hojnom počte.

LP

EURÓPSKY METODISTICKÝ FESTIVAL BUDE V BRATISLAVE

Život plný sklamaní je teraz naplnený šťastím

S v e d e c t v o

Volám sa Beata, pochádzam z Topoľčan, z chudobnej rómskej rodiny. Nehanbím sa za to, že som Rómka. Keď som mala asi deväť rokov, mama mi povedala, že mám ešte sestru a osem bratov. Vôbec som ich nepoznala, pretože všetci bratia boli v ústave a sestra u starých rodičov. Priznam sa, že vždy som ich túžila spoznať, no najviac svoju sestru. Keď sa otec vrátil z väzby, začal piť a pre nás nastalo ťažké obdobie. Bol agresívny a mamu bil. Mama sa so mnou často zvykla modliť a spolu sme chodili i do kostola. Niekedy som išla i sama, veľmi sa mi tam páčilo, i keď som všetkému nerozumela.

Keď sa moja mama ocitla vo väzení, musela som ísť k starej mame. Keď som videla náš ťažký a biedny život, začala som chodiť „poza školu“ a mala so veľa vymeškaných hodín. Môj otec ma udal a ja som sa ocitla v ústave. Bolo mi tam veľmi ťažko a clivo. Po troch mesiacoch ma preložili do iného zariadenia. No tam bolo ešte horšie. Začala som preto prosiť Pána Boha, aby mi odpustil, že som neposlúchala. Samozrejme, rodičia mi písali, ale otcovi som to nedokázala odpustiť. Keď otec začal chorľavieť, prišlo mi ho ľúto, tak som mu napokon všetko odpustila. Ako som rástla a dospievala, neprestala som sa modliť za svojich rodičov. Jedného dňa mi mama poslala telegram: „Dcérika moja, otec ti umrel.“ Vedúci zariadenia bol veľmi dobrý, pustil ma na tri dni domov, aby som bola pri mame v jej najťažších chvíľach.

Vyučila som sa za pletiariku a keď som mala osemnásť rokov, poslali ma domov s výučným listom. Domov som však nenašla, lebo som ho ani nemala. Bola som nútená ísť k babke. No pobudla som u nej iba krátko. Stretla som muža, mladého chlapca, o tri roky staršieho. On sa do mňa zaľúbil, no ja

som ho zo začiatku neľúbila, pretože som takým citom nerozumela a navyše som mu neverila. No po istom čase som sa predsa len odhodlala niekomu dať svoje srdce a začať iný život. Keď sme si konečne našli prácu a neskôr sa zosobášili, dostali sme jednu izbu, bola som veľmi spokojná. Počas môjho dospievania som však nedostala žiadne praktické skúsenosti, okrem upratovania a prania som nič nevedela. Môjmu mužovi sa nepáčilo, že neviem variť, a nastali chvíle, keď som začala od neho dostávať bitku. Často som mala pocity zbytočnosti... Nakoniec naše krátke manželstvo skončilo rozvodom a ja som si konečne vydýchla.

O nejaký čas (od roku 1993) som začala chodiť na kresťanské skupinky a do zhromaždenia. Prvýkrát som začala listovať v Biblii. Pochopila som veľa vecí, len som ich nedokázala zrealizovať. Moje srdce bolo zatrpknuté a plné bolesti. Vedela som, že potrebujem odpustiť, ale nešlo mi to hneď. Postupne, ako mi Duch Svätý zjavoval veľa vecí z Božieho Slova, začala som Pánovi Ježišovi odovzdávať celý môj život i to, že som niektorým už odpustila a iným ešte nie. Teraz môžem smelo vyhlásiť, že v mojom srdci nemá nenávisť miesto a som šťastná, že som mohla odovzdávať trpkú nenávisť, to ťažké bremeno Pánovi Ježišovi Kristovi.

Mnohí ľudia si myslia, že ak sa im nedarí alebo sa im niečo zlé prihodí, obviňujú z toho Nebeského Otca, Boha. Ak otvoríme svoje srdce Bohu, On vojde dnu a bude prebývať v nás, a to navyše. Ak mu odovzdáme úprimne naše srdce, vezme od nás to, čo je nemožné u ľudí. To, čo je nemožné u ľudí, to je možné u Boha.

Na záver sa chcem Vám, čitateľom Ohniska poďakovať a verím, že si tieto slová vezmete do svojich sŕdc. Prajem vám, nech je milosť Pána Ježiša Krista s Vami.

Spracoval Viliam Rác, red. krátené

Písmo Sväté

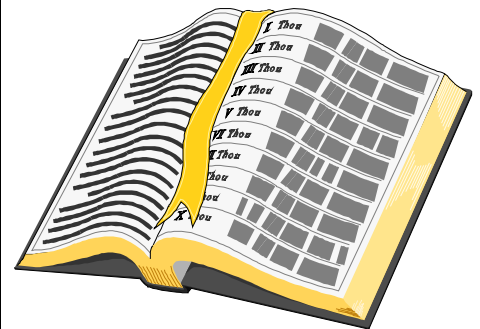
Aj keď je vonku tuhá zima, PÍSMO SVATÉ hreje vždy ma.

Za Božím teplom s radosťou bežím.

Je teplo, ktoré cíti, každý kto sa oddá Pánu Bohu. pod' len smelo, vykroč' vpred, vždy uhasí srdca tvojho smäd.

Zima mi vôbec neprekáža... Nebeského Otca ruky, podchvíľou mi dušu blažia.

Viera Václavová

Modlitba Marty

Pane, som obťažovaná toľkými starosťami!

Takmer celý deň musím iným slúžiť. Chrániť túliace sa rúčky od zranenia a neisté nôžky na ceste strážiť, až kým unavená hlávka a srdce odpočinie,

kým po západe slnka stíchnu švitori-ové hlasy.

Ó, Ježiš, majster! Pri tvojich nohách Postráž mi Máriino miesto, kým neurobím prácu Marty!

G. Seashore : "Moje nové ja"

Pre mladých v Anglicku je **KRISTUS VIAC NEŽ BECKHAM**

Viac než o zvýšenie svojho vreckového, či víťazstvo svojho futbalového tímu sa dnes mladí ľudia zaujímajú o boj proti chudobe a dôsledky klimatických zmien. Vyplýva to z nedávneho prieskumu medzi britskou mládežou. Nadácia „4Children“, ktorá vykonala prieskum medzi 2.000 osem až štrnásťročných, hovorí, že pre dnešnú mládež je Ježiš super-hrdina. V rebríčku popularity mladých stojí historická postava Ježiša pred futbalovou hviezdou Davidom Beckhamom. Na otázku, čo robí z človeka super-hrdinu, odpovedalo 92% mladých, že je to človek, ktorý dokáže zabrániť zlu, je to jednoducho dobrý človek a vždy hovorí pravdu. O tom ako možno svet napraviť, si 90% mladých myslí, že treba odstrániť hlad. 86% si myslí, že je potrebné znížiť tvorbu odpadov a 83% si praje, aby nikto nefajčil. 69% si myslí, že svetu by pomohol zákaz alkoholu a drog.

Ekuména vo svete 27/05

Bono vyznáva, že bol zachránený milosťou, nie karmou

Je Bono, hlavný spevák a autor piesní z rockovej skupiny U2, kresťan?

Hovorí, že je a v slovách svojich piesní píše o kresťanstve. A predsa mnohí spochybňujú, či Bono je skutočne kresťan, kvôli jeho notorickému nadávaniu, liberálnej politike a vyvádzaniu rockovej hviezdy (i keď je v manželstve verný už 23 rokov). Ale v novej knihe rozhovorov, Bono jasne vyznáva vieru, i keď za použitia niekoľkých šťavnatých výrazov.

„Pán Assayas, ktorý sa s ním zhovára, začína otázkou, či si Bono nemyslí, že keď ľudia začnú byť zbožní, začnú byť čudní? Bono odporuje: „Predstava, že Boh, ktorý stvoril celý svet, hľadá spoločnosť, skutočný vzťah s ľuďmi, je šokujúca, ale to, čo ma drží na kolenách je rozdiel medzi milosťou a karmou.“

„Aký je to rozdiel?“ „Ústrednou myšlienkou všetkých náboženstiev je karma. Viete, ako to myslím, čo vydáš, to sa ti vráti: oko za oko, zub za zub alebo povedané fyzikou a fyzikálnymi zákonmi – každému skutku zodpovedá skutok rovnaký alebo opačný,“ vysvetľuje Bono. „A predsa, k tomu sa pridružuje myšlienka milosti, ktorá to všetko vyvracia. . . . Láska ruší, ak chcete, následky vašich činov, čo je v mojom prípade fakt dobrá správa, lebo som urobil dosť veľa hlúpostí.“

„Ako napríklad?“ „To je medzi mnou a Bohom. Ale mal by som vážne veľký problém, keby mojím konečným sudcom bola karma.“ hovorí Bono. „To neospravedlňuje moje chyby, ale kvôli milosti mám nádej. Verím, že Ježiš zobral moje hriechy na kríž, lebo viem, kto som, a dúfam,

že nemusím byť závislý na vlastnej zbožnosti.“

Človek, ktorý robí rozhovor žasne: „Syn Boží, ktorý sníma hriechy sveta. Kiež by som tomu mohol tiež uveriť.“

„Faktom je, že Kristova smrť znamená, že Ježiš zobral na seba hriechy sveta, aby to, čo urobíme sa nám raz nevrátilo, a aby naša hriešna prirodzenosť nezožala smrť, ktorú si celkom jasne zasluhuje.“ odpovedá Bono. „Cez nebeskú bránu nás nedostanú naše dobré skutky.“

Redaktor ďalej žasne: „To je fakt skvelá myšlienka, to nepopieram. Taká nádej je skvelá, i keď, podľa mňa, nemá ďaleko od bláznovstva. Kristus iste má svoje miesto medzi veľkými svetovými mysliteľmi. Ale že by bol Syn Boží? Nie je to pritiahtuté za vlasy?“

Bono: „Pozrite, sekulárna reakcia na príbeh o Ježišovi je vždy takáto: Bol veľký prorok, iste veľmi zaujímavý chlapík, mal čo povedať, rovnako ako ostatní veľkí proroci, nech už to boli Elijaš, Mohamed, Budha alebo Konfucius. Ale vlastne sám Kristus to vyvracia. Nenechá ťa chyteného na tejto udici. Hovorí: Nie. Nehovorím, že som učiteľ, nehovorte mi učiteľ. Nehovorím, že som prorok. Hovorím: 'Som Mesiáš.' Hovorím: 'Som vtelený Boh.' . . . Takže, buď ti ostane veriť, že je naozaj tým, čím hovorí, že je, alebo že bol naprostý cvok. . . . Predstava, že chod civilizácie a osudy viac ako polovice obyvateľov zeme gule celkom zmenil nejaký cvok je pre mňa pritiahtutá za vlasy.“

Najzaujímavejšou na tomto rozhovore je reakcia redaktora, ktorému Bono vlastne svedčí. Tento novinár začína rozhovor s pohrdavým postojom ku kresťanstvu. Ale vyzerá to, ako keby nikdy nepočul o milosti, zmierení, o Kristovi ako o Bohu, o evanjeliu. A asi ani nepočul. Ale keď počuje, o čom kresťanstvo vlastne je, je ohromený.

Gene Edward Veith

z internetu prel. LP

BÝVALÝ VÄZEŇ – MISIONÁROM

Pavle pochádza z bývalej Juhoslávie. Hoci vyrástol v kresťanskej rodine, jeho životným cieľom bolo dostať sa do zahraničia a užívať si život. Podarilo sa mu dostať do Švédska, kde s kamarátmi vykrádali obchody. Až vo väzení oľutoval svoje hriechy a otvoril Ježišovi svoje srdce. Dnes pracuje ako misionár na Slovensku. Je ženatý s Henrietou a majú tri deti: Annamáriu, Šimona a Daniela.

Mám 37 rokov, pochádzam z Macedónska, kde som vyrastal v kresťanskej rodine na jednej dedinke. Už od detstva som mal možnosť počúvať o Bohu, chodiť na nedeľnú besiedku, spievať kresťanské piesne. Ako mládežník som bol aktívny v cirkvi. A práve v takomto omyle a neistote dnes vo svete žije veľa "kresťanov". Ak navštevujeme kostol (cirkev) pravidelne, pomáhame chudobným a snažíme sa žiť kresťanský život, to ešte neznamená, že sa musíme automaticky dostať do neba. Ak sa chce niekto dostať do neba, musí sa znovu narodiť!!

Keď som mal pätnásť rokov, pevne som sa rozhodol hľadať zmysel svojho života niekde inde. Už ako osemnásťročný som fajčil, pil a chodieval som na zábavy a diskotéky. Snažil som sa žiť dvojitým životom: na jednej strane som tradične navštevoval cirkev a na druhej strane som si užíval život vo svete. V tom období som strašne túžil vypadnúť z domu, ísť niekde ďaleko zo svojej krajiny a robiť si, čo budem chcieť. Po krátkom čase sa mi tento sen naplnil. V roku 1991 som sa s dvomi kamarátmi dostal do Švédska. Mojm cieľom bolo zarobiť čo najviac peňazí, oženiť sa s bohatým dievčaťom, postaviť si krásny a veľký dom, mať dobré auto a žiť život v plnom nasadení. Pokiaľ som bol na diskotéke, všetko bolo fajn, ale keď sa diskotéka skončila, znovu som sa cítil prázdny a ustarostený o svoj život. Po troch mesiacoch sme museli opustiť Švédsko. Práve vtedy začala vojna v Juhoslávii. Nechceli sme sa vrátiť domov, pretože by nás mohli zmobilizovať do vojny. Jeden z mojich priateľov tu mohol zostať, pretože sa oženil so Švéd-

kou, ale druhý kamarát a ja sme museli opustiť krajinu.

Pretože sme sa báli vrátiť domov, naplánovali sme si cestu do Nemecka. Najprv sme vycestovali do Dánska a odtiaľ sme sa chceli dostať do Nemecka k môjmu strýkovi. Ale plán sa nám nepodaril. Z hraníc nás vrátili najskôr do Dánska a odtiaľ späť do Švédska. Vtedy sme sa rozhodli požiadať o politický azyl. Môj život začal naberať smer dokonca ešte k horšiemu. Býval som spolu v jednom byte s profesionálnymi zloďejmi. Boli tiež utečencami z bývalej Juhoslávie. Skoro každú druhú noc išli von a vykradli nejaký novinový stánok. Neskôr začali kraďnúť veci aj z obchodov. A tak postupne začali brať so sebou aj mňa. Satan je ten, ktorý nám ponúka všetky veci tohoto sveta. A vtedy som začal premýšľať takto: Títo mladí Švédi majú všetko, čo sa im zachce, majú peniaze, pekné frajerky a výborné autá a ja nemám nič.

A tak vtedy som sa rozhodol, že aj ja začnem kraďnúť. Najprv to boli drobnosti, potom stále väčšie a hodnotenejšie veci. Neskôr som dokonca ukradnuté veci za nižšie ceny predával utečencom. Žil som sebecky a v plnom prúde som sa zabával a bolo mi fajn. Ale práve vtedy v tom najlepšom prišiel všetkému koniec. Satan je ten, ktorý nás každý deň vedie za nos a postupne až do večného zahynutia. Pretože, heslom tohoto sveta je: Uži si všetko, čo ti tento svet ponúka !! V jeden deň kamarát priviedol do nášho bytu opitú štyridsaťročnú Švédku. Vtedy sa v mojej mysli odohrával duchovný boj: Satan proti Bohu. Bál som sa, ale na druhej strane som chcel upokojiť svoje telesné túžby. A potom prišiel rad na mňa. Vošiel som do izby a našiel som ju ležať na podlahe so zavretými očami. Veľmi som sa zľakol, lebo som si myslel, že zomrela. Rýchlo som zavolať kamarátov, aby priniesli vodu. Po desiatich minútach sa prebrala z bezvedomia. Keď sme si mysleli, že na to sa veľmi rýchlo zabudne, prišli policajti a zaviedli nás na policajnú stanicu. Obvinenie jasne znelo: Obvinení za znásilnenie a okradnutie fyzickej osoby !!!

Všetci sme boli rozhodnutí, že sa v žiadnom prípade nepriznáme k tomuto činu. Inšpektor vo väznici bol kresťan a chodieval do tej cirkvi, do ktorej som občas aj ja zašiel. V jeden večer prišiel za mnou a povedal mi: "Ja ťa poznám, no neveril som, že až tak nízko klesneš v živote. Viem, že pri vyšetovaní si nepovedal úplnú pravdu, a preto bude lepšie, keď povieš celú pravdu." Vtedy som sa veľmi zľakol a začal som premýšľať nad svojím životom. Ako vo filme sa mi v hlave začali premietajú všetky zlé veci, ktoré som spravil. Kľakol som si na kolena a plačúc som prosil Boha o odpustenie všetkých svojich hriechov a zlých činov. Oľutoval som ich, Boh mi odpustil a prijal ma do svojho Kráľovstva. Dôležité je, aby si vedel že pre Boha neexistuje taký veľký hriech, ktorý by Boh nedokázal odpustiť. Krádež, znásilnenie, vražda a iné, sú hriechy, ktoré ti ich Boh môže odpustiť, ale ty to musíš chcieť!! Boh nikdy nikoho nenúti, je to rozhodnutie, ktoré každý človek musí urobiť sám.

Biblia hovorí, že sú len dve cesty: široká a úzka. Na tebe záleží, ktorou cestou pôjdeš. Boh ti ponúka VEČNÝ ŽIVOT a skutočný POKOJ a RADOSŤ. Ak si aj ty, milý priateľ, (priateľka) spoznal svoju biedu a hriech, je čas, aby si otvoril svoje srdce Ježišovi. Pán Ježiš ťa čaká s otvorenou náručou, ale záleží na tebe....

Táto výzva je aj pre teba, neopovrhuj Božím hlasom a Ježišovým Spasiteľným dielom, lebo jedine skrze Ježiša Krista môžeš žiť naveky v NEBI !!!!

Pavle Kocev (red. krátené)

Hudba a spev v období reformácie

Reformácia vytykala stredovekej cirkvi, že z toho, čo sa hovorilo alebo spievalo, rozumeli účastníci bohoslužieb veľmi málo, pretože ako bohoslužobný jazyk sa používala latinčina, jazyk vzdelancov. Z protestantského poňatia bohoslužby sa v reformácii stratila funkcia kňaza ako prostredníka bez vyššieho úradu. Začalo platiť všeobecné kňazstvo veriacich. Zvláštny chór, kde kňaz stál pred ľudom, bol odstránený. Kňaz vystupoval ako jeden z ľudu pred Bohom. Naproti ľudu už smel stáť jedine Boh.

Reformátori nedelili hudbu podľa konfesii, ale skúmali, či ukazuje na to hlavné, teda na Krista a jeho dielo spásy.

Majster **Jan Hus** pripisoval veľký význam piesňam, lebo boli formou komunikácie blízkou širokým vrstvám obyvateľov.

Husiti boli v komponovaní piesní veľmi aktívni i napriek tomu, že rímskokatolícki cirkevní predstavitelia sa ostro stavali proti spevu ľudí zúčastnených na bohoslužbách. Husitské piesne boli prevažne náboženského charakteru, obsahovo zamerané na ideovú podstatu husitského hnutia.

Od 8. storočia sa začal tlak na unifikáciu gregoriánskeho chorálu, kedy vzrastala snaha všetko prispôbiť Rímu. Za hranicami rímskej ríše však misionárom ani ich spevu nikto nerozumel. V husitskej reformácii sa začala snaha o vytvorenie liturgie a liturgického spevu v národnom jazyku.

Husitské piesne boli obsiahnuté v spevníku z 15. storočia, ktorý sa nazýva **Jistebnický kancionál**. Je to zároveň jediný zdroj, u ktorého možno predpokladať autenticnosť husitského poňatia spevu. Kedysi bola hudba do-

ménou profesionálnej interpretácie, v husitskom hnutí si ju privlastnil ľud. Na bohoslužbách spievalo celé zhromaždenie.

Martin Luther bol hudobníkom a milovníkom "veľkej" hudby a latinského textu. Významným činom, okrem prekladu Biblie do nemčiny,

bolo aj to, že zostavil nemecký spevník. Luteránska tradícia rozvinula liturgickú hudbu a rozpracovala teologické chápanie úlohy a funkcie hudby v cirkvi. Až do polovice osemnásteho storočia bolo pre luteránskeho teológa bežné, že sa vzdelával aj po hudobnej stránke a naopak pre cirkevného hudobníka bolo prirodzené, že študoval teológiu. Mnohé hudobno-teoretické príručky z tohto obdobia, ktoré boli vydané v Nemecku prezentovali názor, že teológia a hudba sa navzájom predpokladajú, pričom podkladom hudobnej teórie boli niektoré teologické premisy.

Luther sám sa v oblasti hudby pýtal najmä na jej schopnosť komunikovať evanjelium. Niekedy si prepožičiaval melódie z nemeckých ľudových piesní, či melódiu z piesne na oslavu panny Márie, ktorých texty zmenil na text reformačný. Z už existujúceho materiálu údajne vznikla aj veľmi známa pieseň **A Mighty Fortress Is Our God**. Ako sám údajne vyhlasoval: „V sekulárnom umení existuje toľko krásnych piesní... diabol nepotrebuje mať pre seba všetky dobré skladby.“

Martin Luther veril, že hneď po teológii neexistuje umenie, ktoré by sa vyrovnalo hudbe. Hudba je „vznešeným darom Božím a popri Slove Božom si iba hudba zaslúži pochvalu ako pani a vychovávateľka citov ľudského srdca.“

Ján Kalvín býva najčastejšie kritizovaný za to, že úplne obmedzil používanie hudby. Hoci podporoval využívanie hudby doma, či v škole, obával sa, že lákavý pô-

vab hudby je príliš nebezpečný pre verejné bohoslužby. Zbavil sa preto zborového spevokolu a jeho nasledovníci odstránili z bývalých katolíckych kostolov organy, ktoré boli často aj fyzicky ničené. Prvé bohoslužby bez spevu však na Kalvína pôsobili veľmi chladno. Zaviedol preto **spev žalmov**, ktoré boli spievané **unisono** a bez hudobného doprovodu. Bol presvedčený, že "iba Božie slovo je hodné použitia pri oslave Boha."

Hudba na bohoslužbách musí byť podľa Kalvína úplne odlišná ako sekulárna. Toto je podľa neho výrazom jedného Ducha a jednej viery zhromaždených.

Kalvín zastával názor, že hudobné nástroje v starozmluvných dobách boli tolerované iba preto, že Boží ľud bol zatiaľ „v plienkach“. On požadoval prísnu strohosť, lebo len tá poskytuje Božiemu slovu dostatočný priestor.

Ulrich Zwingli bol v porovnaní s Lutherom i Kalvínom viac racionalisticko-humanistického zamerania. Bohoslužba pod jeho vedením bola skôr didaktická

než devocionálna. Pozostávala najmä z čítania Písma, kázne a dlhej modlitebnej chvíle. Napriek tomu, že bol Zwingli uznávaným hudobníkom, bola z zurišskej bohoslužby r. 1525 úplne eliminovaná hudba. Namiesto toho sa žalmy a piesne recitovali. "**Boh náš spev nepotrebuje**" - tvrdil Zwingli. Pravá zbožnosť sa totiž podľa neho odohráva v tichosti, v súkromnej modlitbe a nie v hlasnom predvážaní sa pred ostatnými ľuďmi. Človek sa má stíšiť a byť Bohu vdáčný za milosť bez toho, že by niečo odvádzať jeho pozornosť preč.

...nabudúce o Charlesovi a Johnovi Wesleyam a Isaacovi Wattsovi

Dana Sirkovská

-Jožko, vysvetli mi,
preo chodíš každý deň
neskoro do školy?!
Ty nemáš budík?
-Mám, ale zvoní vždy
práve vtedy,
keď spím.

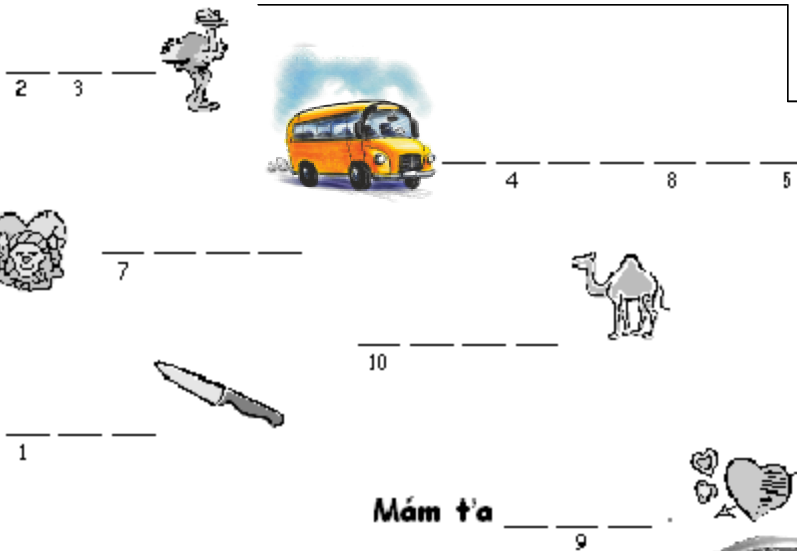
Policajt sa pýta chlapca:
- Ako sa voláš?
- Tak ako otec.
- A ako sa volá tvoj otec?
- Tak ako ja.
- A ako sa voláte obaja?
- Rovnako.

- Jožko, šušleš?
- Šem-tam.

V
T
I
P
Y
-
F
I
L
I
P
Y

BOŽIE DIEŤA

Keď si Božím dieťaťom, tak sa Boha

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Môžeš Mu veriť, že ti dá to, čo potrebuješ.

Len Mu dôveruj a rozprávaj Mu.

Prečítaj si Lk 11/9-13 a Žd 4/16.

Napíš nám,

čo to znamená byť Božím dieťaťom.

(doplň písmenka k obrázkom a potom

ich doplň do textu podľa

čísel pod čiarou.)

Opak slova odíde: _____ 6

Mám t'a _____ 9

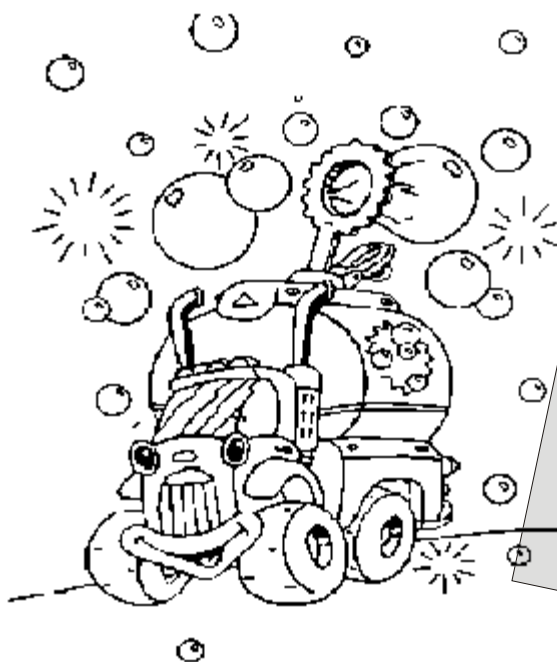
Vyrob si svietnik

Čo potrebujeme:

- 1.) konzervu od rybičiek
- 2.) farebné laky, alebo temperové farby
- 3.) štetec

Spapáme chutné rybky.
Konzervu opatrne a poriadne umyjeme
jarovou vodou.
Konzervu namalujeme veselými motívmi.
A na koniec do nej vložíme sviečku.
Jednoduché však?

V
Y
M
A
L
U
J
S
I

OZNAMY

Kalendár akcií ECM

2006:

28. – 29. 4.

 Oblasťná pracovná konferencia,
 Banská Bystrica

25. – 28. 5.

 Výročná konferencia pre SR a ČR,
 Plzeň

15.-16. 7.

 Slávnosť 80.výročia založenia
 zboru, Sered'

25.-27. 8.

 Festival viery, Piešťany
 1.-2.12.

 Pastorálka pracovníkov cirkvi,
 Slavkovce

2007

1.- 5. 8.

Európsky festival viery, Bratislava

Vianočná akcia Samaritan Purse v Mníšku nad Hnilcom a v Gelnici

Po minuloročnom vydarenom vianočnom programe Samaritan Purse v Smolníku nám tento krát Boh dal milosť zorganizovať túto akciu v Mníšku nad Hnilcom pre zhruba 132 detí vo veku 5-9 rokov. Keďže medzi cirkevnými spoločenstvami a rôznymi cirkevnými aj nadcirkevnými organizáciami rastie záujem o organizovanie akcií na Slovensku, našu objednávku na viac ako 300 balíčkov bola organizácia Samaritan Purse schopná pokryť iba spolovice. Preto sme sa rozhodli túto akciu urobiť len pre jednu vekovú kategóriu mníšanských deťučeníc a síce 5-9 ročných. Vianočný program sme uskutočnili spolu s misijným tímom ECM Petržalka v sobotu 17. decembra 2005 v kinosále kultúrneho domu v Mníšku nad Hnilcom. Už úvodná scénka s bábkami deti celkom rozsmiala a vytvorila sa celkom uvoľnená atmosféra. Po akčných súťažiach a piesni, ktorú sme ich učili, deti celkom otvorene sledovali veľký darček.

Darček – kocku zabalenú do viacerých baliacich vrstiev, ktoré prezentovali rôzne pohľady na zmysel Vianoc: jedenie, nakupovanie v hypermarketoch, televízia ako „zabávač“, nádherná zimná príroda. No v žiadnej z týchto vecí účinkujúci, ktorí postupne odbalovali jednotlivé vrstvy, nenašli pravý zmysel Vianoc. Až keď sa rozbalila posledná vrstva, odhalilo sa „jadro“ vianočného darčeka, ktorým bola kartónová skladačka v tvare kríža s biblickým veršikom Ján 3,16: „Lebo tak Boh miloval svet...“ Len Ježiš dáva Vianociam pravý zmysel a to tým, že prišiel na túto zem, žil život bez hriechu a nakoniec zomrel za naše hriechy na Golgotskom kríži. Samozrejme keď prišla chvíľa na rozdávanie darčiek, deti aj s rodičmi sa nahrnuli až pred pódium a občas to dalo trochu námahy „zdisciplinovať“ ich. Avšak reakcie boli fajn.

Sme takisto vďační Bohu, že na evanjelizačný večer, ktorý nasledoval po tomto detskom programe, došlo asi 80-90 Rómov. Viacerí pozorne počúvali kázané Slovo a po skončení evanjelizácie sme s nimi mali v sále dlhšie rozhovory asi do 22.30 hod. večer.

O tri dni neskôr, 20. decembra sme zorganizovali túto akciu ešte na detskom oddelení Nemocnice s poliklinikou v Gelnici pre 16 detí. Program bol podobný, ako v Mníšku nad Hnilcom. Postavička Ježko Jožko privítal deti a napriek radostnému času Vianoc Ježko Jožko chodil po uliciach Gelnice smutný, lebo nachádzal iba ľudí, čo sa naháňajú za nákupmi, za vianočnými darčekom, stretával namosúrené tváre, ale nikoho, kto by radostne očakával príchod Vianoc. Deti mu pomáhali hľadať skutočný zmysel Vianočných sviatkov. Deti s veľkým nasadením súťažili v prenášaní lentiliiek slamkou, v „lovení“ lentiliiek z misy plnej šľahačky a v iných súťažiach. Nakoniec sa nám s deťmi podarilo „objaviť“ pravý zmysel Vianoc, ktorý nie je v darčekom ani vo Vianočnom hodovaní ani v televíznej zábave, či v radovánkach v zimnej prírode. Boh poslal svojho Syna na tento svet ako najväčší dar kvôli nám. Kvôli nám Ježiš na tejto zemi nielen žil, ale aj zomieral na kríži, aby sme mohli mať odpustené hriechy a obdržali nový život s Bohom.

Ako všade inde aj tu sprevádzalo rozdávanie balíčkov nedečkavosť a veľké nadšenie.

Je dosť možné, že pre viaceré deti z chudobných rodín to bol jediný darček, ktorý na Vianoce dostali.

Lorincovci, Mníšek nad Hnilcom

Blahoželanie

Dňa 29.12.2005 oslávil svoje 50. narodeniny br. Jozef Čižmárik zo zboru ECM Trnava. Touto cestou mu veľa zdravia a Božieho požehnania praje manželka Mária, svokrovci a bratia a sestry z trnavského zboru. Redakcia sa k blahoželaniu pripája a praje bratovi stálu Božiu prítomnosť.

S úsmevom do Nového roku

Priznanie

Sekretárka: „Na počítači písom biblickým systémom!“

Kazateľ: „Ktorý to je?“

Sekretárka: „Kto hľadá, nájde.“

Zodpovedný

Kazateľ: „Potrebujeme niekoho na prácu v kancelárii, kto je zodpovedný.“

Uchádzač: „Tá som ja! V minulom zamestnaní, keď sa niečo nevydarilo, vždy povedali, že ja som za to zodpovedný!“

prípr. PP

Milí čitatelia,
 očakávame Vaše svedectvá
 a skúsenosti zo života
 s Pánom Ježišom,
 ktoré vyvíšia jeho meno
 a povzbudia
 iných kresťanov
 na ceste víesy.

Ohnisko
 Evanjelickej cirkvi metodistickej
 Panenská 10, 811 03 Bratislava

Vydáva:
 Evanjelická cirkev metodistickej
 Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
 eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
 Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
 Prispieť môžete na č. účtu Unibanky:
 2127726/1200
 VS: 914 700

Redakčná rada:

>šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
 >redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
 Lenka PROCHÁZKOVÁ
 Filip VESELÝ
 Marta ZÁLESKÁ
 >distribúcia: Jana POLÁKOVÁ
 >grafika: Lenka PROCHÁZKOVÁ

alebo poštovou poukázkou.

Dakujeme.